

„1) Od pism, stwierdzających umowę o przeniesienie własności nieruchomości, które podlegają opłatom stemplowym w myśl ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych, może być pobierana opłata komunalna. Za nieruchomość w rozumieniu niniejszego artykułu uważa się oprócz przedmiotów, które są nieruchomościami w myśl przepisów prawa cywilnego, inne przedmioty, o ile są wymienione w ustępie ostatnim art. 12 ustawy o opłatach stemplowych.

2) Wysokość opłaty komunalnej nie może przewyższać połowy opłaty stemplowej.

3) Opłatę komunalną pobierają samoistnie:

a) gminy miejskie, jeżeli nieruchomość jest położona na obszarze tychże gmin,

b) powiatowe związki komunalne, jeżeli nieruchomość jest położona poza obszarem gmin miejskich; powiatowe związki komunalne są obowiązane przekazać połowę pobranej opłaty tym gminom wiejskim, na których obszarze nieruchomość jest położona; jeżeli powiatowy związek komunalny nie uchwali poboru opłaty, wolno gminom wiejskim uchwalić ją na rzecz swoją”.

Art. 4. Do ustępu 1 art. 32 wymienionej ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych dodaje się następujące zdanie: „To samo uprawnienie służy powiatowym związkom komunalnym w stosunku do gmin miejskich niewydziałonych z powiatów, a położonych na ich obszarze”.

Ustępowi 2 art. 32 nadaje się następujące brzmienie: „W razie sporu, wyłaniającego się o stosowanie niniejszego artykułu między związkami komunalnymi, rozstrzyga — o ile spór dotyczy krajowych związków komunalnych — Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, pozatem zaś wojewoda przy współudziale wydziału wojewódzkiego z głosem stanowczym i przy zastosowaniu przepisu art. 51 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86)”.

Art. 5. Dotychczasową treść art. 46 wymienionej ustawy oznacza się jako ustęp 1 i dodaje się ustęp 2 o następującej treści:

„O wysokości i terminach płatności (art. 54) wszystkich samoistnych danin komunalnych, wymierzonych w stosunku rocznym, powinien być płatnik powiadomiony równocześnie w ciągu pierwszych dwóch miesięcy roku budżetowego; wyjątek stanowią wypadki, kiedy podstawa wymiaru samoistnej daniny komunalnej powstanie dopiero w ciągu roku budżetowego. Takie uwiadomienie co do samoistnych danin komunalnych, obciążających grunty, powinno nastąpić przed dniem 1 kwietnia”.

Art. 6. Do ustępu 1 art. 54 wymienionej ustawy dodaje się następujące zdanie:

„Samoistne daniny komunalne, obciążające grunty, mają być płacone w dwóch równych ratach półrocznych: w miesiącu kwietniu, tudzież w czasie między 15 października a 15 listopada”.

Art. 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1928 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Przepisy art. 3 mają zastosowanie do tych pism, określonych w tymże artykule, które sporządzone zostaną po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia; przepisy te nie zmieniają ustępu 2 art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 czerwca 1927 r. o popieraniu rozbudowy i rozwoju gospodarczego miasta i portu Gdyni (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 452).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

336.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 22 marca 1928 r.

o zagospodarowaniu lasów państwowych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Przepisom niniejszego rozporządzenia podlegają wszystkie lasy stanowiące własność Państwa oraz państwowych instytucji, zakładów i przedsiębiorstw, posiadających odrębną osobowość prawną.

Art. 2. Wszystkie grunty leśne winny być utrzymane pod uprawą leśną.

Minister Rolnictwa może zarządzić zmianę uprawy leśnej na inny rodzaj użytkowania w lasach nieuznanych za ochronne jedynie w następujących wypadkach:

- a) jeżeli dokonanie takiej zmiany leży w interesie należytego zagospodarowania lasów lub też wynika z potrzeb administrowania lasami;
- b) przy regulowaniu ustroju rolnego, a w szczególności przy scalaniu gruntów, znoszeniu służebności oraz dokonywaniu zamiany gruntów;
- c) w wypadkach przekazywania na cele reformy rolnej drobnych odosobnionych obszarów leśnych, których utrzymanie pod uprawą leśną jest z punktu widzenia prawidłowej organizacji i zarządu gospodarstwa leśnego niepożądane;
- d) jeżeli dokonanie takiej zmiany leży w interesie publicznym, w szczególności zaś w interesie obrony Państwa.

Art. 3. Wszystkie grunty leśne pozbawione drzewostanów winny być ponownie zalesione w sposób i w terminach, przewidzianych w planach urządzenia gospodarstwa leśnego.

Art. 4. Wszystkie lasy winny być zagospodarowane według zatwierdzonych przez Ministra Rolnictwa planów urządzenia gospodarstwa leśnego z uwzględnieniem zasady osiągania największego czystego dochodu w produkcji leśnej, przystosowanej do potrzeb gospodarczych Państwa przy równoczesnym zachowaniu ciągłości i trwałości użytkowania.

Zasady urządzenia gospodarstwa leśnego oraz sposób sporządzania planów urządzenia gospodarstwa leśnego określi instrukcja Ministra Rolnictwa.

Art. 5. Użytkowanie kosodrzewiny przez pozabawianie jej gałęzi, pędów, pączków i igieł nie może być stosowane.

Art. 6. Pasanie inwentarza i zbieranie ściółki w lasach państwowych może być dozwolone z ograniczeniami co do miejsca, czasu i sposobu pasania i zbierania ściółki, ustalonymi rozporządzeniem Ministra Rolnictwa.

Pasanie inwentarza w drzewostanach, które nie osiągnęły trzech metrów wysokości, nie może być dozwolone, o ile wiek tych drzewostanów nie przekroczył 15 lat.

Art. 7. Lasy, które:

- a) zabezpieczają glebę przed zmywaniem i wyjąłowieniem, powstrzymują usuwanie się ziemi lub kamieni, przeszkadzają tworzeniu się dzikich potoków, obrywaniu się skał i spadkowi lawin,
- b) chronią brzegi wód przed obrywaniem się, a źródła przed zasypywaniem,
- c) przeszkadzają powstawaniu albo rozszerzaniu się piasków lotnych lub parowów,
- d) mają specjalne znaczenie dla obrony Państwa,
- e) mają znaczenie przyrodniczo-naukowe,

- f) leżą w granicach okręgu ochrony sanitarnej uzdrowisk, posiadających charakter użyteczności publicznej, —

mogą być uznane przez Ministra Rolnictwa za lasy ochronne.

Art. 8. Uznanie lasu za ochronny lub odjęcie mu tego charakteru następuje:

- a) w stosunku do lasów wyszczególnionych w punktach a, b i c art. 7 z inicjatywy właściwych organów administracji lasów państwowych, albo na wniosek władz wodnych, władz samorządu terytorjalnego i gospodarczego odnośnie do lasów położonych na obszarze ich działania, wreszcie na wniosek każdego, komu właściwości gruntów wymienionych w punktach a, b i c art. 7 zagrażają niebezpieczeństwem lub szkodą;
- b) w stosunku do lasów określonych w pkt. d art. 7 na wniosek Ministra Spraw Wojskowych;
- c) w stosunku do lasów określonych w pkt. e art. 7 z inicjatywy właściwego organu administracji lasów państwowych lub na wniosek Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego;
- d) w stosunku do lasów określonych w pkt. f art. 7 na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych.

Uznanie za ochronne lub odjęcie tego charakteru lasom, pozostającym pod zarządem innych ministrów, bądź też lasom, z których korzystają inne działy administracji państwowej (art. 13), następuje w porozumieniu z właściwym ministrem.

Art. 9. Lasy uznane za ochronne winny być zagospodarowane w sposób umożliwiający osiągnięcie celów, dla których lasy uznane zostały za ochronne.

Art. 10. Z lasów uznanych za ochronne z powodów, wymienionych w pkt. e art. 7, mogą być wydzielone obszary, na których użytkowanie będzie całkowicie zaniechane (rezerwaty).

Art. 11. Naczelne kierownictwo sprawami zagospodarowania wszystkich lasów państwowych, kontrolę nad zagospodarowaniem tych lasów oraz zarząd lasami, stanowiącemi własność Skarbu Państwa wraz ze związanymi z nimi gospodarczo lub administracyjnie innymi gruntami, wodami prywatnymi, w rozumieniu prawa wodnego, budynkami, zakładami przemysłowymi i transportowymi oraz urządzeniami komunikacyjnymi, sprawuje Minister Rolnictwa przy pomocy organów administracji lasów państwowych.

Art. 12. W zakresie naczelnego kierownictwa Minister Rolnictwa może wydawać szczegółowe przepisy normujące sposób zagospodarowania lasów państwowych z uwzględnieniem postanowień niniejszego rozporządzenia.

Tryb wykonywania kontroli technicznej nad zagospodarowaniem lasów państwowych, znajdujących się pod zarządem innych ministrów, ustali Minister Rolnictwa w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 13. Korzystanie z poszczególnych terenów lasów państwowych przez inne działy administracji w wypadkach, gdy ogranicza ono normalny sposób zagospodarowania tych lasów, wymaga uchwały Rady Ministrów.

Rada Ministrów może nadto przekazać poszczególne tereny leśne pod zarząd innych ministrów w wypadkach:

- a) gdy dla osiągnięcia specjalnych celów, niewchodzących w zakres działania Ministra Rolnictwa, niezbędne jest korzystanie z produkcji leśnej na obszarach lasów państwowych, mających służyć tym celom;
- b) gdy wykorzystanie terenowe poszczególnych obszarów leśnych przez władze wojskowe wymaga wyłączenia ich z pod zarządu władz cywilnych, obszar zaś lasu w każdym poszczególnym wypadku nie przekracza 500 ha;
- c) gdy przekazanie takie uzasadnione jest potrzebą stałego korzystania z poszczególnych obszarów leśnych dla potrzeb uzdrowisk, posiadających charakter użyteczności publicznej.

Przepisy niniejszego artykułu nie naruszają postanowień o przekazywaniu gruntów państwowych na cele specjalne, przewidziane w obowiązujących ustawach.

Art. 14. Lasy państwowe, które w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdują się pod zarządem innych ministrów, winny być w ciągu roku od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, przekazane pod zarząd Ministra Rolnictwa.

Przepis powyższy nie dotyczy lasów stanowiących własność państwowych instytucji, zakładów i przedsiębiorstw, posiadających odrębną osobowość prawną, a także lasów użytkowanych przez państwowe zakłady zdrojowe.

Przepis powyższy nadto nie ma zastosowania w wypadkach, gdy lasy te znajdują się pod zarządem innego ministra na podstawie szczególnych aktów ustawodawczych, bądź przekazane zostały pod zarząd innemu ministrowi na podstawie uchwały Rady Ministrów oraz gdy przed upływem terminu, wskazanego w ustępie pierwszym, Rada Ministrów poweźmie uchwałę w myśl przepisu ustępu drugiego art. 13 niniejszego rozporządzenia.

Art. 15. Jeżeli cele specjalne, dla których nastąpiło przekazanie zarządu lasów innemu ministrowi, przestaną istnieć, zarząd lasów przekazany będzie zpowrotem Ministrowi Rolnictwa na mocy uchwały Rady Ministrów powziętej na wniosek zainteresowanego ministra lub Ministra Rolnictwa.

Art. 16. Organizację administracji lasów państwowych, znajdujących się pod zarządem Ministra Rolnictwa, określają osobne przepisy.

W drodze rozporządzenia Rady Ministrów przepisy te będą odpowiednio zastosowane do organizacji administracji innych lasów państwowych.

Art. 17. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Rolnictwa oraz innym ministrom, każdemu w zakresie jego uprawnień.

Art. 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy w przedmiocie unormowanym niniejszym rozporządzeniem.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Sładkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *Dr. Dobrucki*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

337.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 22 marca 1928 r.

o naprawie ustroju rolnego gospodarstw, przeciętych granicą wschodnią Państwa.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. 1) Obywatele polscy, których gospodarstwa na skutek przecięcia ich przez granicę wschodnią Państwa stały się karłowate, korzystając będą przy nabywaniu ziemi państwowej na uzupełnienie tych gospodarstw oraz przy ich zagospodarowaniu z pomocy finansowej, przewidzianej dla najsłabszych finansowo osób w artykułach 72, 73 i 74 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z r. 1926 Nr. 1, poz. 1).

2) Przy nabywaniu ziemi, niestanowiącej własności Skarbu Państwa, osobom oznaczonym w cz. 1 może być udzielona pomoc kredytowa z funduszu zapomóg i kredytu ulgowego do pełnej ceny nabywanej działki, bez obowiązku stosowania cz. 1 art. 73 ustawy o wykonaniu reformy rolnej.

Art. 2. Prawo do pomocy finansowej, oznaczonej w art. 1, służy również i tym obywatelom polskim, właścicielom gospodarstw karłowatych nieprzeciętych granicą, których siedziby są położone w odległości do dziesięciu kilometrów od granicy wschodniej Państwa, jeżeli gospodarstwa te są uzupełniane w toku postępowania scaleniowego,